

РЕШЕНИЕ

№ 182

София, 11 ноември 2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на Република България, Трето наказателно отделение, в открито съдебно заседание на двадесет и втори октомври две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Данова

ЧЛЕНОВЕ: Лада Паунова

Даниел Луков

при участието на секретар Н. Пелова и в присъствието на прокурора от ВКП Н.Любенов, като изслуша докладваното от съдията Даниел Луков наказателно дело № 767/2019 година по описа на Върховния касационен съд, за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационното производство е образувано по жалба на адв. Л.Г., защитник на подсъдимия С. Т., срещу решение № 90 от 27.02.2019г. на Софийски апелативен съд, постановено по внохд № 1208/2018г. по описа на същия съд.

В жалбата, която е бланкетна, се сочи, че се обжалва въззивното решение по посоченото дело, с което решение се потвърждава първоинстанционната присъда.

В допълнение към касационната жалба се излагат общи оплаквания за наличие на всички касационни основания. Искането, което се прави, е за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане.

В съдебното заседание пред касационната инстанция, представителят на ВКП изразява становище за неоснователност на касационната жалба за претендираните касационни основания по чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК. Намира, че въззивната инстанция не е допуснала нарушения на закона, като постановеното решение е правилно и законосъобразно.

Адвокат Г. поддържа жалбата и допълнението към нея. Намира, че въззивният съд е допуснал нарушения на процесуалните правила.

Подсъдимият претендира касационната жалба да бъде уважена.

Върховният касационен съд, след като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си по чл.347, ал.1 от НПК, намери следното:

С присъда от 16.03.2018г., постановена по нохд № 3890/2015г., Софийският градски съд, наказателно отделение, 17-ти състав, е признал подсъдимия С. Б. Т. за виновен по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.311, ал.1, пр.1 от НК, като му е наложил наказание от една година лишаване от свобода, чието изпълнение, на осн. чл. 66, ал.1 от НК е било отложено за срок от три години, както и на лишаване от право да заема длъжност в държавна или обществена организация за срок от три години.

Със същата присъда е бил признат за виновен и в извършване на престъпление по чл. 302, т.1, пр.6, вр. чл.301, ал.1, пр.1 и 2, вр. чл.26, ал.1 от НК, като е осъден на три години лишаване от свобода, чието изпълнение, на осн. чл. 66, ал.1 от НК е било отложено за срок от пет години, както и глоба в размер на 2000лв. и на лишаване от право да заема длъжност в държавна или обществена организация за срок от три години.

На осн. чл. 23, ал.1 от НК е било наложено едно общо най-тежко наказание от три години лишаване от свобода, чието изпълнение, на осн. чл. 66, ал.1 от НК е било отложено за срок от пет години, глоба в размер на 2000лв. и лишаване от право да заема длъжност в държавна или обществена организация за срок от три години.

В тежест на подсъдимия са били възложени и разноските по делото.

С решение № 90 от 27.02.2019г. на Софийски апелативен съд, постановено по внохд № 1208/2018г. присъдата е била потвърдена изцяло.

Касационната жалба следва да се остави без разглеждане, тъй като в този си вид не позволява извършването на касационна проверка. Пределите на тази проверка се предопределят от обжалващата страна чрез посочване на касационните основания, на които тя се позовава, на данните, които смята, че ги подкрепят и на искането, което се прави (чл. 351, ал. 1 от НПК).

Жалбата от адв. Л. Г. е постъпила на 17.05.2019г. и същата не отговаря на изискванията по чл.351, ал.1 от НПК. В нея няма посочено касационно основание, нито доводи, които да го подкрепят. За изготвеното решение на въззивната инстанция подсъдимият е бил уведомен по реда на чл.340, ал.2 от НПК на 07.03.2019г. Защитникът му адв. Л. Г. е била уведомена на 02.05.2019г. и съгласно чл.350, ал.2 от НПК е следвало в 15-дневен срок да подаде касационната си жалба, с посочване на претендираните касационни основания и данните, които подкрепят нейните искания. След депозирането на бланкетната й жалба, в която не са посочени никакви касационни

основания, и след изтичането на преклузивния срок по чл.350, ал.2 от НПК, тя е подала на 03.07.2019г. допълнение към същата, в което за пръв път прави опит да посочи както касационни основания, на които се позовава, така и да изложи данни в тяхна подкрепа. От разпоредбите на чл.351, ал.1 и ал.4 от НПК следва, че в срока за обжалване (в конкретният казус изтичащ именно на 17.05.2019г.), в касационната жалба задължително следва да бъде посочено в какво се състои касационното основание и данните, които го подкрепят. Ако последните могат да бъдат допълнително представени пред проверяващия съд по реда на чл.351, ал.4 от НПК, то не така стоят нещата с касационните основания. За пръв път или нови такива не могат да бъдат релевирани извън срока за обжалване.

Касационният съд намира, че подадената жалба не съдържа никакви конкретни оплаквания и не дава възможност да се провери основателността на общо изразеното недоволство от постановения въззивен съдебен акт. Твърдението, че атакуваното въззивно съдебно решение е неправилно и отправената молба то да бъде отменено не може да обоснове задължение на касационната инстанция да направи цялостен негов преглед и да провери законосъобразността му при липса на посочени конкретни нарушения. В настоящият случай основанията по чл.348, ал.1 от НПК са заявени значително време след изтичане на срока за обжалване и поради това жалбата на подсъдимия не може да получи отговор по същество. Така направено възражението срещу въззивното решение предполага ВКС да осъществи служебна проверка, с каквото правомощие не разполага. Служебната намеса на касационната инстанция е принципно допустима, но само при предпоставките на чл. 347, ал.2 от НПК или констатиране на някое от абсолютните основания за отмяна по чл. 348, ал.3, т. 2 и т. 3 от НПК.

Ето защо съдът прецени, че жалбата не отговаря на изискванията на чл.351, ал.1 НПК и тя не може да постави началото на касационно производство по контрол на атакувания въззивен съдебен акт. Всяко едно от исканията на недоволната от атакувания съдебен акт страна трябва да е съобразено с правомощията на касационната инстанция и очертаните от законодателя касационни основания.

Ето защо жалбата следва да се остави без разглеждане като процесуално недопустима, поради което делото не следва да се разглежда по същество.

Върховният касационен съд, водим от горното

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ касационна жалба от адв. Л. Г., защитник на подсъдимия С. Б. Т., срещу решение № 90 от 27.02.2019г. на Софийски апелативен съд, постановено по внохд № 1208/2018г. по описа на същия съд.

ПРЕКРАТЯВА производството по н.д. № 767/2019г. по описа на ВКС, трето наказателно отделение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: